

nog weer wakker geworden, het schuldgevoel geraakt, en betering des levens gevolgd. Indien men zulke toestanden maar niet spaart; zoo men maar den moed heeft, om ze streng en toeh met liefde aan te tasten, is al zulk kwaad nog wel uit te branden en slag op slag uitgebrand geworden. Laat de kerk haar plicht maar doen, en in de prediking des Woords overreden, en de lieden aan de ziel raken; door huisbezoek op de hoogte van alle persoonlijke verhoudingen komen; en door kerkelijke tucht waken voor de heiligheid van 's Heeren huis. En bovenal laat men dat doen niet uit hoogheid, omdat men zelf zoo heilig is, maar als medezondaar, uit deernis en uit teeder erbarmen. Breede Christelijke kringen zijn er alle eeuwen door geweest, waaruit deze zonde bijna ganshelijk gebannen was, en zoo kon het en moet het nog zijn.

Maar heel iets anders is het, hoe ge uit de breede *wereldsche* maatschappij, die *buiten* Christus leeft, dit kwaad zult uitbannen. En dan heeft de uitkomst altoos geleerd, dat er aan uitroeien van dit kwaad niet te denken valt; maar ook dat het zeer wel binnen behoorlijke perken kan worden teruggedrongen; perken daarin vanzelf aangewezen, dat wie, tegen alle vermaan in, hoereeren wil, dat ten slotte voor zichzelf moet weten, maar dat niemand reecht of vrijheid heeft, om met zijn hoererijen anderen lastig te vallen of het publiek terrein te onteeren. Hieraan nu kan een kerk niets doen; eenvoudig wijl zulke personen de kerk van Christus schuwen, en de massale volkskerken niets dan schijnkerken zijn, die geen zedelijke kracht op eenig terrein *kunnen* oefenen. Wie hier op moet treden, is in de eerste plaats de Overheid, en in de tweede plaats de publieke opinie. De Overheid mag niet dulden, dat zulke vuile zonden met haar gedoo-gen, onder haar oogen, ten deele onder haar bescherming plaats grijpen. De Overheid moet meester op den openbaren weg blijven, en behoort er zorg voor te dragen, dat noch bij dag noch bij avond noch bij nacht allerlei hoeren haar aas zouden zoeken, door nit te gaan op de wegen, of in haar huisdeur te lokken en te roepen. Gewettigde bordeelen moesten bij een Overheid, die zich zelve eert, niet bekend zijn. En van al zulke ellendigheden en schandelijke dierlijkheden, als waarmee de Overheid zich bij de keuring inlaat, moest in een Christenland nooit gehoord zijn. De Overheid representeert de majesteit des Heeren **HEEREN** en hoe vloekt het het dan niet, dat zulk een Overheid een hoer zal onderzoeken, of ze al dan niet gevaar oplevert door haar onkuiseh en schandelijk bedrijf. Alle geroep, dat de publieke gezondheid zulks eiseht en dat anders de hoererij in het verborgene nog erger voortwoekert, zijn niets dan voorwendsels. Of gaat dan de eere des menschen niet boven zijn leven, laat staan boven zijn gezondheid? En kunt ge dan zeggen dat de hydra der prostitutie ook maar één van haar zeven koppen heeft ver-